

Barbara Surdykowska, Biuro Ekspertkie NSZZ Solidarność

Skarga zbiorowa, jako narzędzie działania związków zawodowych

NSZZ Solidarność w licznych dokumentach programowych wskazuje na potrzebę ratyfikacji ZEKS oraz Protokołu o skardze zbiorowej z 1995 r. Do chwili obecnej strona rządowa niezależnie od swojej politycznej proweniencji wykazuje daleko idący sceptycyzm, do co możliwości i potrzeby ratyfikacji Protokołu.

Trzeba podkreślić, że możliwość wniesienia skargi zbiorowej pośrednio przybliży obywatelom zakres przysługujących im uprawnień chronionych przez Europejską Kartę Społeczną. Ratyfikacja protokołów dopuszczających skargę zbiorową (a warto w tym miejscu przypomnieć, że Polska nie ratyfikowała także: Protokołu Fakultatywnego do Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych z 10 grudnia 2008 r.; Protokołu fakultatywny do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych z 13 grudnia 2006 r. oraz Protokołu fakultatywnego do Konwencji o Prawach Dziecka z 19 grudnia 2011 r.) wzmacnia zapatrywanie, że prawa socjalne mają przymiot praw człowieka.

W celu przybliżenia słuchaczom mechanizmu skargi zbiorowej do EKS zostanie ona przedstawiona w oparciu o trzy przykłady:

- skargi Matica Hrvatskih Sindikatav v Chorwacji (sprawa 116/ 2015 r)
- skargi Confédération Générale du Travail Force Ouvrière (CGT- FO) v Francji (sprawa 118/ 2015)
- skargi Irish Congres of Trade Unions przeciwko Irlandii (sprawa 132/2016)

W ocenie prelegenta ratyfikacja Protokołu o skardze zbiorowej do EKS podnosi wiarygodność państwa i daje partnerom społecznym, w tym związkom zawodowym, dodatkowy argument na rzecz konieczności ich poważnego traktowania przez władzę publiczną.